

ನನ್ನ ಕಥಾಪರಸಂಗ

ಬರವಣಿಗೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನೇರವಿಗೆ ಬಾರದೆ ಇರಲಾಬಹುದು! ಆದರೆ ಈ ಕುರಿತ ಹಲ ಬಗೆಯ ತಿಳಿವಳಕೆಗಳು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಸ್ತಾಕುಸ್ತಿ ರಲೂಬಹುದು.

- ಇದು ನಾನು ಬರೆಯಬಹುದಾದ ಅನುಭವ, ಇದನ್ನು ಕಥಾ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಬರೆಯಬಹುದು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದು ಯಾವಾಗ? ಆ ಕ್ಕಣ, ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ತಾಗ ನೇನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು?

ಹಾಂ! ನನ್ನ ಹದಿನ್ಯೆದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಓಯ್ಲಿ ಓದುವಾಗ ದೊಡ್ಡವರ ಮಾತಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ಓದಲು ‘ಅರಿಸಿಕೊಂಡ’ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಓದುವ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ, ಓದಿದರೂ ತಲೆಗೆ ಹತ್ತುದೆ, ‘ಈ ಫೋಟನೆಯನ್ನು ಕತೆ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲವೇ?’ ಆ ಅನುಭವವನ್ನು ಕತೆಯಾಗಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ ಎಂದುಕೊಂಡು ‘ಕತೆ’ ಬರೆಯಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ; ಅವು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ ವಾಪಸು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಹದಿನ್ಯೆದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಓದಿದ ಹಲವು ಕತೆಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೂ ಹಾಗೂ ಏಲ್ಲೋ ನಡೆದ ಅಭವಾ ನಡೆದಿದೆಯಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಫೋಟನೆಯ ಸುತ್ತು ಒಂದು ಬಂಡಾಯ ಕತೆಯನ್ನು ಬರೆದ ನೇನಪಿದೆ. ‘ಸುತ್ತು ಬದುಕಿನ ಸುತ್ತು’ ಎಂಬ ಈ ಕತೆ ಮುಂದಿನ ಏರಡೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ‘ಪ್ರಜಾವಾಣಿಯೆ’ ಸಾಪ್ರಾಹಿಕ ಬೃಹವಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದಾಗ, ನಾನು ಕತೆಗಾರನಾಗಿಯೆಬಿಳ್ಳಿ ಎಂದು ಉಳಿದೆ. ಆದರೆ, ಯಾರೂ ಕತೆಗಾರ ‘ಆಗುವದಿಲ್ಲ’; ಲೇಖಕನೊಬ್ಬ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕತೆ ಬರೆಯುವಾಗಲೂ ಹೋಸ ಕತೆಗಾರನಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ವಿವೇಕ ಅಪ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯಾದರೂ ಇತ್ತಿಚಿನ ವರ್ವಾಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬಂದಂತಿದೆ! ಅನುಭವಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ತಂತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಕತೆ ಹೇಳುವ ಧೃಷ್ಟಿಕೊನ್ನಾಗಳನ್ನೂ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಓದಿ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ, ಅದು ನನ್ನ ಅನುಭವವಾಗಿ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ತಿರ ತಡವಾಗಿ!

- ನಿಮ್ಮ ಕಥಾ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಶಂಗ್ರಹವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬಹುದೆ?

ಇದು ತೀರಾ ಕಷ್ಟದ ಕೇಲಸ. ಅಪ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಭಾವನೆಗಳು, ಸಂಗತಿಗಳು ಅಸ್ತಿಮ್ಮ ಸ್ವರ್ವವಾಗಾಗೇತಾಗುವುದೇ ಬರವಣಿಗೆಯ ಪರಮಣಿದಲ್ಲಿ, ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನುಭವ. ಆದರೂ ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ: ಯಾವುದೋ ಚಿಕ್ಕ ಅಭವಾ ಪ್ರತಿಮೆ ಯಾವುದೋ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೆನ್ನೋಳಗೆ ಮೂಡಿ ಅದು ಒಳಗೊಳಗೆ ಅದ್ದಾಡಿ ಮುಂದೆ ಇನ್ನೋನೋ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಂಚೇ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮಾಥಾರ್ಸ್ ಆಸ್ತಿಯೆ ಎದುರಿರುವ ಕಬ್ಬನ್ ವೇಟಿಗೆ ಹೋಂಡಿಕೊಂಡಂತಿರುವ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಸಂಜೆಯ ಮಣಿಳಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಬ್ಬೆ ಪ್ರಯ್ಯಿಕ್ಕನ್ ಡಿಯೆಲಿನ್ ಮಂಡಿಯ ಚಿಪ್ಪಿನ ನಡುವೆ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಬಾಗಿ ತನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತಲೆ ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಯಾಕೋ ಪನೋ, ಆಕೆ ತನ್ನ ರಾತ್ರಿಯ ವೃತ್ತಿಗೆ ಹೋರಡಲು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿರುವ ವೇಶೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸಿತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದು ನನ್ನ ‘ಮಾಯಾಕಿನ್ನರ್’ ಕತೆಯ ಗ್ರಂಥಾರಕೆಯ ಗಳಿಗೆ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ನಾನು ಕಂಡಿದ್ದು, ಕೇಳಿದ್ದು, ಉಹಿಸಿದ್ದು ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ಆ ಕತೆ ಬೆಳೆಯತೋಡಿತು. 1990ರಲ್ಲಿ ಶುರುವಾದ ಆ ಕತೆ ಮುಗಿದಿದ್ದು 1992ರಲ್ಲಿ.

ಹಾಗೆಯೇ, ನನ್ನ ‘ಭಸವಲಿಂಗಪ್ರವರ ಮತ್ತು ದೇವಿಡ್ ಸಾಹೇಬರು’ ಕತೆ ಶುರುವಾದದ್ದು